

SFS 2002:222

Utkom från trycket
den 8 maj 2002

Lag om ändring i lagen (1976:380) om arbetsskadeförsäkring;

utfärdad den 25 april 2002.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs i fråga om lagen (1976:380) om arbetsskadeförsäkring²

dels att 2 kap. 2 § skall upphöra att gälla,

dels att 2 kap. 1 §, 3 kap. 2 a §, 4 kap. 1, 3, 10 och 11 §§ samt 6 kap. 2 § skall ha följande lydelse,

dels att det i lagen skall införas två nya paragrafer, 3 kap. 4 § och 8 kap. 2 § av följande lydelse.

2 kap.

1 § Med arbetsskada förstås i denna lag skada till följd av olycksfall eller annan skadlig inverkan i arbetet. En skada skall anses ha uppkommit av sådan orsak, om övervägande skäl talar för det.

Som arbetsskada anses inte en skada av psykisk eller psykosomatisk natur som är en följd av en företagsnedläggelse, bristande uppskattning av den försäkrades arbetsinsatser, vantrivsel med arbetsuppgifter eller arbetskamrater eller därmed jämförliga förhållanden.

Olycksfall vid färd till eller från arbetsstället räknas som olycksfall i arbetet, om färden föranleddes av och stod i nära samband med arbetet.

Har skada som beror på annat än olycksfall framkallats av smitta, anses den som arbetsskada i den mån regeringen föreskriver det.

3 kap.

2 a § För en försäkrad som avses i 3 kap. 15 § socialförsäkringslagen (1999:799) eller som i annat fall genomgår yrkesutbildning när skadan inträffar utges sjukpenning från arbetsskadeförsäkringen vid sjukdom som efter en tid av 180 dagar efter det att skadan inträffade sätter ned den försäkrades förmåga att skaffa sig inkomst genom arbete med minst en fjärdedel.

Sjukpenning enligt denna paragraf utges på grundval av den försäkrades livränteunderlag som anges i 4 kap. 9–11 §§ och beräknas enligt 3 kap. och 22 kap. lagen (1962:381) om allmän försäkring.

¹ Prop. 2001/02:81, bet. 2001/02:SfU10, rskr. 2001/02:213.

² Lagen omtryckt 1993:357.

Sjukpenningen utges dock endast i den mån ersättningen överstiger den sjukpenning den försäkrade är berättigad till enligt 1 eller 2 §.

4 §³ En försäkrad som beviljas ersättning för inkomstförlust till följd av arbetsskada skall även ha rätt till särskild arbetsskadeersättning som kompensation för inkomstförlust som avser två sjukdagar. Den särskilda arbetsskadeersättningen beräknas för dag med 80 procent av det livränteunderlag som gäller vid tiden för beslutet, delat med 365.

Om den försäkrade kan visa att han eller hon har haft fler än två sjukdagar med inkomstförlust under sjukdomsperioder till följd av arbetsskadan har han eller hon rätt till särskild arbetsskadeersättning för varje sådan dag utöver de två första med 80 procent av den faktiska inkomstförlusten, dock högst med 80 procent av det i första stycket angivna livränteunderlaget, delat med 365.

Den särskilda arbetsskadeersättningen avrundas för dag till närmaste hela kronotal.

4 kap.

1 § En försäkrad som till följd av arbetsskada har fått sin förmåga att skaffa sig inkomst genom arbete nedsatt med minst en femtondel har, om nedsättningen är varaktig eller kan antas bestå under minst ett år, rätt till ersättning i form av livränta för den inkomstförlust som uppkommer. Livränta utges dock inte, om förlusten för år räknat understiger en fjärdedel av det prisbasbelopp som fastställts för det år då livräntan skall börja utges.

Har försäkrad genom arbetsskada fått sin arbetsförmåga nedsatt med mindre än en femtondel och drabbas han senare av ytterligare arbetsskada, skall livränta bestämmas på grundval av båda skadorna.

3 § Den försäkrades förmåga att skaffa sig inkomst genom arbete skall bedömas med beaktande av vad som rimligen kan begäras av honom eller henne med hänsyn till arbetsskadan, hans eller hennes utbildning och tidigare verksamhet samt ålder, bosättningsförhållanden och andra sådana omständigheter.

I fråga om en äldre försäkrad skall hänsyn främst tas till hans eller hennes förmåga och möjlighet att skaffa sig fortsatt inkomst genom sådant arbete som han eller hon har utfört tidigare eller genom annat lämpligt arbete som är tillgängligt för honom eller henne.

Försäkringskassan skall i samband med beslut om livränta också bedöma om förnyad utredning av förmågan att skaffa inkomst genom arbete skall göras efter viss tid.

10 § För en försäkrad som avses i 3 kap. 15 § socialförsäkringslagen (1999:799) eller som i annat fall genomgick yrkesutbildning när skadan inträffade utgörs livränteunderlaget för beräknad utbildningstid lägst av den inkomst som han eller hon sannolikt skulle ha fått, om han eller hon när skadan inträffade hade avbrutit utbildningen och börjat förvärvsarbete. Livränteunderlaget för tid efter utbildningstidens slut utgörs lägst av den in-

³ Tidigare 4 § upphävd genom 1993:357.

komst av förvärvsarbete som den försäkrade då sannolikt skulle ha fått, om skadan inte hade inträffat.

Livränteunderlag enligt första stycket får inte beräknas till lägre belopp än vad som motsvarar

två gånger prisbasbeloppet för tid före 21 års ålder,

två och en halv gånger prisbasbeloppet för tid mellan 21 och 25 års ålder,

tre gånger prisbasbeloppet för tid från och med 25 års ålder.

11 § Vid beräkning av livränteunderlag bortses från belopp som överstiger sju och en halv gånger det prisbasbelopp som fastställts för det år då livräntan skall börja utges.

6 kap.

2 § En fastställd livränta skall för varje år räknas om med ledning av ett särskilt tal. Detta tal skall visa den årliga procentuella förändringen av halva den reala inkomstförändring som beräknats för inkomstindex enligt 1 kap. 5 § andra stycket lagen (1998:674) om inkomstgrundad ålderspension med tillägg för den procentuella förändringen i det allmänna prisläget i juni månad två år före det år livräntan omräknas och det allmänna prisläget i juni månad året närmast före det året.

Livräntan får högst omräknas till ett belopp som utgör samma andel av sju och en halv gånger det för året fastställda prisbasbeloppet som den andel av livränteunderlaget som svarar mot nedsättningen av förmågan att skaffa sig inkomst genom arbete enligt 4 kap. 2 §.

8 kap.

2 §⁴ Ansökan om ersättning enligt denna lag skall göras skriftligen hos den allmänna försäkringskassan.

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2002 i fråga om 2 kap. 1 och 2 §§, 3 kap. 2 a § samt 4 kap. 3 och 10 §§ och i övrigt den 1 januari 2003.

2. Äldre bestämmelser i 2 kap. 1 och 2 §§ skall fortsätta att gälla för arbetsskador som har inträffat före ikraftträdandet.

3. För den som är född år 1937 eller tidigare tillämpas 6 kap. 2 § i dess äldre lydelse utom såvitt avser sådan livränta som avser skada som inträffat den månad då den försäkrade fyller 65 år eller senare.

På regeringens vägnar

LARS ENGQVIST

Marianne Jenryd
(Socialdepartementet)

⁴ Tidigare 2 § upphävd genom 1999:809.

